

เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ
ควบคุมแร่ดีบุก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมแร่ดีบุก

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบุก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามของคำว่า “แร่” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบุก พุทธศักราช ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““แร่” หมายความว่า แร่ดิบุกที่ถลุงแล้ว หรือยังมิได้ถลุงทั้งปวง และหมายความตลอดถึงแร่อื่น ๆ ซึ่งมีเนื้อดิบุกเจือปนอยู่เกินกว่าสี่ส่วนในร้อยส่วนของแร่ นั้น ๆ หรือแร่อื่น ที่มีลักษณะ คล้ายคลึง กับ แร่ดิบุก ตามที่ รัฐมนตรี จะได้ประกาศ แต่รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะออกหนังสือยกเว้นว่า แร่ใด ๆ ที่มีเนื้อดิบุกเจือปนอยู่เกินกว่าสี่ส่วนในร้อยส่วน ไม่ให้ถือว่าเป็นแร่ดิบุกก็ได้”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕

“ในกรณีการส่งแร่ ออกนอก ราชอาณาจักร เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดให้ส่งเงินตราแทนการส่งแร่ก็ได้ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

การนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ความ
ความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยต๋มูก ประเทศภาคีจะต้องส่งต๋มูกเข้า
เป็นส่วนในมูดภันท์กันชน แต่ถ่าไม่ส่งต๋มูก จะส่งเงินตราแทนก็ได้
และในบางโอกาสได้พิจารณาเห็นว่าการส่งเงินตรา เมื่อพิจารณาแล้ว
ย่อมน้อยกว่ามูลค่าของต๋มูก จึงควรส่งเงินตราแทนในโอกาสเช่นนั้น

และเพราะเหตุว่า เมื่อได้ตกลงเป็นภาคีความตกลงระหว่าง
ประเทศว่าด้วยต๋มูกแล้ว ประเทศไทยมีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
ความตกลงในการผลิตและส่งต๋มูกออกนอกประเทศ แต่เวदान์ดินแร่
หรือโลหะต๋มูก และดินแร่หรือโลหะอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ
ดินแร่ หรือโลหะต๋มูก ผ่านแดนเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว
เพื่อส่งกลับออกไป ณ ต่างประเทศอีกทอดหนึ่ง แต่ยังไม่มีการควบคุม
ให้รัดกุม จึงเป็นการสมควรให้มีการควบคุมเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ